

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. února 2024 v Kladně v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Simony Veselé a přísedících Mgr. Martiny Semencové a Bohuslavy Fraňkové

takto:

Obžalovaný

I. S.

narozený [redacted] na Ukrajině, státního příslušníka Ukrajiny, trvale bytem [redacted], obec [redacted], okres, [redacted], Ukrajina, naposledy bytem [redacted], Spolková republika Německo, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně,

je vinen, že

dne 24. 5. 2022 v době nejméně od 16:00 hodin do 17:22 hodin v Kladně, poté co poškozenou T. V. O. vyzvedl v místě jejího bydliště v ulici manželů [redacted] Kladno, a to za účelem provedení tantrické masáže, kterou poškozená poskytovala jako službu zákazníkům a na které se s obžalovaným před setkáním telefonicky domluvila, obžalovaný ji odvezl v motorovém vozidle nezjištěného typu a registrační značky k rodinnému domu čp. [redacted], nacházejícím se v ulici [redacted] v Kladně, kde v tu dobu bydlel v přízemí domu na základě souhlasu uživatele domu V. M. následně ji po provedení smluvené tantrické masáže v ložnici domu, když poškozená chtěla odejít, nečekaně uchopil za ruku, silou strhl zády na postel, následně využil skutečnosti, že si poškozená vlivem pádu zalehla tělem jednu horní končetinu, zalehl ji svým tělem, aby tak překonal její odpor, přičemž jí jednou rukou přidržel volnou horní končetinu u oblasti hlavy, poškozená se i přesto snažila bránit, druhou rukou jí stáhl spodní díl plavek, když poškozená křičela, aby ji pustil, že pohlavní styk s ním nechce mít, odpověděl jí, že ji nepustí, roztáhnul jí nohy a vsunul jí svůj ztopořený penis do pochvy a vykonal na ní soulož až do svého vyvrcholení, poté poškozenou pustil a před odchodem z místnosti ji udeřil pěstí do oblasti hlavy, poškozená následně z domu utekla, přičemž poškozená v důsledku jednání obžalovaného utrpěla v oblasti hýždí pohmožděninu o velikosti 4x3 cm, pohmožděninu

na levé noze nad kolenem o velikosti 5x5,2 cm, pohmožděninu na pravé straně stehna o velikosti 4x 0,3 cm a pohmožděninu na pravé kotníku,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky ve výměře **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Pokud jde o rozhodnutí o vině obžalovaného a právní kvalifikaci jeho jednání, soud za situace, kdy obžaloba byla podána přiléhavým způsobem jak v popisné části, tak co do právního hodnocení, přijal prohlášení obžalovaného o vině a k ní (a z ní vyplývající právní kvalifikace) dokazování v hlavním líčení nebylo prováděno.
2. Jinak tomu bylo co do otázky trestu, zejména pokud jde o okolnosti rozhodující o druhu a výši trestu vycházející z charakteristiky obžalovaného. Zde soud dokazování prováděl, kdy z výpovědi obžalovaného zjistil, že v České republice byl po dobu šesti měsíců, poté odcestoval do Německa, kde dělal stavební práce. Práci měl předjednanou přes polskou firmu, je nahlášen ve Varšavě. V současné době mu práce skončila, ale jak se vrátí, tak mu to firma obnoví. V případě propuštění by se vrátil do práce do Friedbergu, bydlel by na stejné adrese jako dříve, pracuje tam i jeho bratr J. S. Jeho příjem činil 13 euro na hodinu. Pokud jde o rodinné poměry, má manželku a dvě děti, s nimiž je v kontaktu. K trestné činnosti se nechce vyjadřovat. Pokud se jedná o jeho trestní minulost, sdělil, že byl již odsouzen v Rusku za těžké ublížení na zdraví, za což dostal trest 9 roků nepodmíněně. Uvězněn byl 6 let, přičemž v roce 2017 byl podmíněně propuštěn, dostal tříletou zkušební dobu. Pokud jde o ublížení na zdraví, popsal, že to bylo na diskotéce, poprali se, nebyl v tom sám. Alkohol užívá příležitostně. Svého jednání vůči poškozené lituje. Dodal, že v České republice nemá žádné rodinné příslušníky ani příbuzné.
3. Soud dále provedl listinné důkazy, kdy z opisu z evidence Rejstříku trestů zjistil, že obžalovaný je osobou dosud netrestanou, přičemž ani ze zpráv o pověsti, ani z evidence přestupků k osobě obžalovaného nevyplynuly žádné negativní poznatky.
4. Soud při úvaze o trestu přihlížel ke všem skutečnostem ke stanovení trestu rozhodným tak, jak to má na mysli ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil společenský zájem na svobodě rozhodování v pohlavních vztazích, polehčuje skutečnost, že je osobou dosud netrestanou a bezúhonnou a prohlášení viny učiněné při hlavním líčení, byť toto nelze přeceňovat s ohledem na tíhu usvědčujících důkazů. Naproti tomu za okolnost přitěžující považuje soud skutečnost, že při jednání obžalovaný užil fyzického násilí vůči poškozené, kdy využil své

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Příbylová

fyzické převahy i pro poškozenou zcela neznámého prostředí, kde se nemohla domoci pomoci, přičemž opomenout nelze ani skutečnost, že na poškozené přes jí kladený odpor vykonal soulož, čímž naplnil kvalifikovaný znak skutkové podstaty, a dokonce ji poté ještě fyzicky udeřil do obličeje, což svědčí o zvlášť lhostejném a agresivním jednání ze strany obžalovaného. Ačkoliv je ryzím právem obžalovaného uplatnit jakoukoli obhajobu, pokud jí jiného křivě neobviňuje z trestného činu, současně však nutno konstatovat, že touto svou volbou soudu neumožnil blíže ověřit jeho vnitřní vztah k posuzovanému jednání, případně objasnit z čeho pramení jeho sklony k násilnému jednání. O těchto sklonech přitom svědčí zejména skutečnost, že v minulosti byl v Ruské federaci odsouzen pro trestný čin těžkého ublížení na zdraví, za což mu byl uložen již poměrně citelný nepodmíněný trest, ze kterého byl poměrně nedávno (v roce 2017) podmíněně propuštěn. S ohledem na povahu a závažnost posuzovaného jednání pak soud u obžalovaného postrádá náhled na jeho jednání či upřímný projev lítosti nad případným dopadem jeho jednání na poškozenou.

5. Za dané situace soud uzavřel, že na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody, kdy výše uvedené polehčující skutečnosti byly promítnuty do výměry trestu, který byl stanoven při samé dolní hranici trestní sazby. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný není občanem České republiky a pobyt na území České republiky zneužil k páčání zvlášť závažné trestné činnosti, proto soud uložil trest vyhoštění v trvání 3 let, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti uvedené v ustanovení § 80 odst. 3 tr. zákoníku, které by uložení tohoto trestu vylučovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 13. února 2024

Mgr. Simona Veselá v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Příbylová